

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200863
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1020200863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: T. U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, Q. XXXX/X, XXX XX Q., zastúpený JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom, so sídlom Račianska 66, 831 02 Bratislava proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 03. júna 2020 spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 30. decembra 2019 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 03. júna 2020 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.12.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Podľa oznámenia Finančného riaditeľstva SR Banská Bystrica č. 656895/2019 zo dňa 03.12.2019, bol žalobca v služobnom pomere colníka a na nárok na výsluhový dôchodok, priznaný mu od 01.01.2004 podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, mu bola zhodnotená doba služby v rozsahu 28 rokov a 122 dní, odo dňa 01.09.1975 do 30.06.1998 a od 01.07.1998 do 31.12.2003. Funkcia colníka nebola v rezortných zoznamoch zaradená v I. ani v II. pracovnej kategórii. Žiadosťou spísanou dňa 30.10.2019 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 22.05.2017.

Prvostupňové administratívne rozhodnutie

2. Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej aj „Sociálna poisťovňa“ alebo „prvostupňový orgán“) prvostupňovým rozhodnutím č. 550 307 6304 0 zo dňa 30.12.2019 zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 30.10.2019 o priznanie starobného dôchodku od 22.05.2017 podľa ust. § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „ZSP“). Rozhodnutie odôvodnila tým, že poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Podľa ust. § 65 ods. 2 ZSP, v znení zák.č. 252/2012 Z.z., ust. § 65a ZSP a opatrenia č. 269/2016 Z.z. Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR je dôchodkový vek poistenca na rok 2017 upravený na vek 62 rokov a 76 dní. Dôchodkový vek tak žalobca dosiahol dňa 22.05.2017.

3. Podľa rozhodnutia Colného riaditeľstva SR, Bratislava, zn: 2363/2004-1304-2 zo dňa 26.06.2004 bol žalobcovi od 01.01.2004, podľa ust. § 38 ods. 1 a § 39 zák.č. 328/2002 Z.z. priznaný výsluhový dôchodok. Podľa oznámenia Finančného riaditeľstva SR, Banská Bystrica č: 656895/2019 zo dňa 03.12.2019 mu pre vznik nároku na výsluhový dôchodok bola zhodnotená doba služby v rozsahu 28

rokov a 122 dní, ktorá mu však pre nárok na starobný dôchodok nebola zhodnotená, nakoľko služba colníka nie je na účely dôchodkového zabezpečenia zaradená do I. resp. II. kategórie funkcií a nie je možné aplikovať ust. § 274 ZSP, ako v prípadoch zníženia dôchodkového veku poistenca. Odôvodnenie správnosti právneho posúdenia Sociálna poisťovňa oprela o ust. § 60 ods. 2 a ust. § 255 ods. 5 ZSP, podľa ktorého doba služobného pomeru sa nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia, ak bola získaná v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

4. Na vznik nároku na starobný dôchodok bolo preto žalobcovi zhodnotené iba obdobie dôchodkového poistenia získané počas doby štúdia, ku dňu 22.05.2017, t.j. ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku, v rozsahu 1 461 dní, čo sú 4 roky a 1 deň (jeho rozpis je v osobnom liste dôchodkového poistenia, tvoriaceho prílohu rozhodnutia). Žalobca tak nespĺnil zákonnú podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na starobný dôchodok (15), preto mu Sociálna poisťovňa v prvostupňovom konaní jeho žiadosť o starobný dôchodok zamietla.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

5. Napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 03.06.2020 Generálny riaditeľ ako odvolací orgán rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že ho v celom rozsahu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie. Poukázal na žalobcovu odvolaciu argumentáciu, ktorou žiadal, aby mu pre nárok na starobný dôchodok bolo zhodnotené celé obdobie dôchodkového poistenia, získané v oboch systémoch sociálneho poistenia, teda vo všeobecnom aj v osobitnom, a ktorý mu vytkol aj nesprávne posúdenie nároku na starobný dôchodok, v rozpore s právnym názorom NS SR v obdobných veciach, vysloveným napr. v rozsudku sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 9So/159/2011, sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, tiež v rozpore s čl. 39 Ústavy SR a aj s čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ďalej „Dohovor č.128“). Ďalej zopakoval argumentáciu z prvostupňového rozhodnutia, za nesporné považoval, že žalobca výkonom štátnej služby colníka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 01.01.2004 podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, získal dobu dôchodkového poistenia v osobitnom systéme dôchodkového poistenia. Vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia, ku dňu 22.05.2017, kedy dosiahol dôchodkový vek, získal obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu 4 roky a 1 deň, čím nezískal potrebný počet 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia, a nespĺnil tak (bez doby služby) jednu z podmienok nároku na starobný dôchodok (§ 65 ods. 1 ZSP). Jeho žiadosť o starobný dôchodok tak bola prvostupňovým rozhodnutím zamietnutá správne.

6. Námietku žalobcu o nezhodnotení doby služobného pomeru colníka v rozsahu 28 rokov a 122 dní pre nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia odvolací orgán označil za nedôvodnú, keďže:

- Táto doba služby mu bola zhodnotená na nárok na výsluhový dôchodok priznaný od 01.01.2004 podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov.

- Uvedené obdobie výkonu služby mu založilo nárok na výsluhový dôchodok, a preto nie je podľa ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP obdobím dôchodkového poistenia a nemožno ho hodnotiť na nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia. Zákon o sociálnom poistení citovanými ustanoveniami vylúčil pre účely nároku na starobný dôchodok možnosť započítania tejto doby služby získanej v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok do obdobia dôchodkového poistenia.

- K rozsudkom NS SR, na ktoré sa odvolával žalobca v odvolaní uviedol, že právny názor z nich vyplývajúci doposiaľ nebol zovšeobecnený a nejde o prezentovanú rozhodovaciu prax NS SR tak, ako je to tiež v prípade riešenom v rozsudku NS SR sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015. Z rozsudku NS SR sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012 vyplýva, že v tomto prípade poistenec získal dobu služby v I. kategórii funkcií v rozsahu zakladajúcom nárok na znížený dôchodkový vek, ide teda o skutkovo odlišnú vec, a nemožno ju aplikovať na prípad žalobcu.

- Tiež uviedol, že vo svojej praxi postupuje podľa ustálenej judikatúry NS SR a pri dôchodkových nárokoch poistencov so zaradením doby služby do I. resp. II. kategórie funkcií im zohľadňuje aj dobu

hodnotenú pre výsluhový dôchodok. Poukázal aj na ustálenú judikatúru NS SR, v zmysle ktorej nároky poistencov, vyplývajúce so zaradenia doby služby do I. a II. kategórie sa musia podľa ust. § 274 ZSP zachovať na nárok a určenie sumy starobného dôchodku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, aj keď títo poistenci za dobu služby získali dávky v osobitnom systéme sociálneho poistenia, pretože v sume výsluhového dôchodku neboli zohľadnené. Žalobca podľa preukázaného skutkového stavu nemal dobu služby colníka zaradenú do I., II. pracovnej kategórie resp. kategórie funkcií, a pri jej hodnotení nie je potom možné postupovať podľa ustálenej judikatúry NS SR a aplikovať čl. 33 Dohovoru č. 128.

· Prvostupňový orgán v prípade žalobcu postupoval rovnako ako u všetkých poistencov, ktorí nezískali dobu služobného pomeru vo zvýhodnenej pracovnej kategórii resp. kategórii funkcií a dobu služby im nezhodnotil pre nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia.

7. Správnou žalobou doručenou tunajšiemu správnomu súdu dňa 16.06.2020, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 03.06.2020, spolu s prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 30.12.2019, ich zrušenia, vrátenia veci na nové konanie a zaviazanie žalovanej na náhradu trov konania v plnej výške. Zamietnutie žiadosti o priznanie starobného dôchodku považoval za porušenie jeho práv, pretože obe zákonné podmienky pre priznanie starobného dôchodku splnil, t.j. dosiahol dôchodkový vek a bol nepretržite poistený viac ako 15 rokov. Žalovanej vytkol aj odmietnutie jeho právnej argumentácie, v ktorej poukázal na judikatúru NS SR (napr. rozsudok sp.zn. 10So/59/2014 a sp.zn. 7So/138/2011) s tým, že v uvedených prípadoch ide o iný skutkový a právny stav (služba zaradená v I./II. kategórii funkcií). Zdôraznil, že v týchto prípadoch ide tiež o výsluhových dôchodcov a zaradenie služby v I. resp. II. kategórii funkcií nie je rozhodujúce, tzn. je nepodstatné, či poistenc splnil zákonné podmienky na zníženie dôchodkového veku (§ 274 ZSP) k tomu, aby bol možný postup podľa judikatúry NS SR, tak ako to nesprávne uviedol prvostupňový i odvolací orgán. Ustálená judikatúra NS SR sa vzťahuje aj na neho ako výsluhového dôchodcu a žalovaná mu postupom podľa judikatúry NS SR, mala dobu služby colníka zaradenú do III. kategórie funkcií zhodnotiť do celkového obdobia dôchodkového poistenia pre nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia podľa ZSP a následne aplikovať čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Žalovaná mu však do celkovej doby dôchodkového poistenia nezahrnula dobu služby colníka v rozsahu 28 rokov a 122 dní, zhodnotenú pri priznaní výsluhového dôchodku. Ku dňu 22.05.2017, kedy dosiahol dôchodkový vek, získal celkovú dobu poistenia v rozsahu 32 rokov a 123 dní (28 rokov a 122 dní služby + 4 roky a 1 deň) a nie iba 4 roky a 1 deň, čo nedosiahlo potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia, tzn. v rozsahu najmenej 15 rokov, čím nemal splniť jednu zo zákonných podmienok nároku na starobný dôchodok (§ 65 ods. 1 ZSP).

8. Žalobca namietal aj nesprávne právne posúdenie v rozpore s ust. § 65 ods. 1, 2 ZSP, keďže podľa listinných dôkazov v administratívnom spise, preukázateľne splnil obe zákonné podmienky na nárok na starobný dôchodok podľa ZSP, teda zo všeobecného systému sociálneho poistenia. Zdôraznil, že celková doba poistenia nemôže byť posudzovaná pri výsluhových dôchodcoch rozdielne, tzn. inak u tých, ktorí majú službu zaradenú v I., II. pracovnej kategórii, resp. kategórii funkcií, ktorým dobu služby Sociálna poisťovňa započítava do celkovej doby poistenia a inak u tých, ktorí nemajú službu zaradenú do zvýhodnených kategórií funkcií, tak ako je to v jeho prípade (služba colníka v III. kategórii), ktorým dobu služby nehodnotí do celkovej doby poistenia, lebo ju nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia. Takýto postup označil za diskriminačný, ktorý nemožno odôvodniť poukazom na ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, z dikcie ktorých nevyplýva, že nejde o obdobie dôchodkového poistenia, ani poukazom na ust. § 274 ZSP, ktoré upravuje zníženie dôchodkového veku a nie celkovú dobu poistenia. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že v žiadosti o priznanie starobného dôchodku si neuplatňoval nárok na starobný dôchodok v zníženom dôchodkovom veku, tzn. s ohľadom na splnenie podmienok podľa ust. § 274 ZSP, ale žiadal o priznanie starobného dôchodku potom, čo dosiahol dôchodkový vek podľa ust. § 65 ods. 1 ZSP. Žalovanej vytkol, že neberie do úvahy v judikatúre prezentovaný výklad NS SR k ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, týkajúci sa výsluhových dôchodcov a tiež posúdenia a zhodnotenia ich celkovej doby poistenia v oboch systémoch sociálneho poistenia a to u všetkých výsluhových dôchodcov bez rozdielu, s poukazom na ust. § 274 ZSP pri zaradení ich služby do zvýhodnených pracovných kategórií (funkcií I./II. kategórie).

9. Konštatoval tiež, že Sociálna poisťovňa nevychádzala, resp. v jeho prípade rozhodla v rozpore s právnym názorom NS SR, vyjadreným vo vzťahu k výsluhovým dôchodcom vo viacerých rozsudkoch v rovnakých skutkových a právnych veciach, napr. sp.zn. 10 So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 1So

127/2004 zo dňa 30.11.2015, sp.zn. 10So/18/2015 zo dňa 30.03.2016, sp.zn. 9So/187/2014 zo dňa 30.03.2016, sp.zn. 1So/15/2015 zo dňa 18.11.2016, sp.zn. 9So/136/2014 zo dňa 30.11.2016, sp.zn. 9So/46/2015 zo dňa 25.01.2017, sp.zn. 7So/58/2015 zo dňa 23.02.2017, sp.zn. 9So/154/2015 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/16/2016 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/19/2016 zo dňa 04.07.2017. Ďalej poukázal na rozsudok sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, v ktorom NS SR vyslovil právny názor na záväznosť predchádzajúcej judikatúry. V jednom z novších rozsudkov, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019, NS SR rovnako zdôraznil nesprávnosť postupu Sociálnej poisťovne a záväznosť judikatúry NS SR, predchádzajúcej vydaniu tohto rozsudku, ktorá sa vzťahuje na všetkých výsluhových dôchodcov bez rozdielu a je pre ňu záväzná. Z ustálenej judikatúry NS SR vyplýva, že poberatelia výsluhových dôchodkov majú nárok na starobný dôchodok i zo všeobecného systému dôchodkového poistenia, s prihladením na dobu dôchodkového poistenia získanú v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, za súčasnej aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Tiež poukázal na rozsudok sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, v ktorom NS SR uviedol: „Daná judikatúra nie je viazaná len na prípady, kedy policajti a vojaci získali zamestnanie (dobu služby) v I., II. kategórii funkcií, odôvodňujúce zníženie dôchodkového veku. Vyplýva z nej vo všeobecnosti nárok poberateľa výsluhového dôchodku na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho krátenie v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, dovŕšením dôchodkového veku podľa ust. § 65 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z.“.

10. Do pozornosti dal aj judikatúru Ústavného súdu SR (napr. rozhodnutia I.ÚS 87/93, PL, ÚS 16/95 a II.ÚS 80/99), v ktorej konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú, právne relevantnú otázku, pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť právne posudzované rovnakým spôsobom (napr. rozhodnutie II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Ďalej podľa názoru ústavného súdu, za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (napr. rozhodnutie IV, ÚS 14/07). Princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými, a preto je sudca nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je taký postup, ak sa obdobný prípad rieši rovnakým spôsobom. Naopak, ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom, bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy (napr. rozhodnutie č. III. ÚS 192/06).

11. Žalobca uviedol, že medzi ním a žalovanou nie je sporné, či mu bol priznaný výsluhový dôchodok ani to, či dosiahol dôchodkový vek, ale spornou je celková doba dôchodkového poistenia, ktorú žalovaná posúdila v rozpore s právnymi predpismi, na ktoré bolo poukázané a v rozpore s rozhodovacou praxou NS SR, ktorý rozsudkami sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019 jednoznačne potvrdil, že aj judikatúra pred vydaním tohto rozsudku sa vzťahuje na všetkých výsluhových dôchodcov bez rozdielu a že je záväzná nielen pre súdy nižšieho stupňa ale aj pre žalovanú. Poistencom v I. a II. kategórii zostáva zachovaný skorší odchod do starobného dôchodku, avšak posúdenie celkovej doby poistenia nie je možné opierať o ust. § 274 ZSP, ako spravila žalovaná, a z toho potom odvodila iný postup pri posudzovaní splnenia druhej podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok (15 rokov ODP) a vyvodila nesprávny záver, že celková doba je doba poistenia získaná v oboch systémoch sociálneho poistenia iba u výsluhových dôchodcov zaradených do I. resp. II. kategórie funkcií. Rozhodnutia žalovanej vo veci označil za arbitrárne, keďže skutkové zistenia a právny záver je v extrémnom rozpore s obsahom právnej praxe a právnymi predpismi, o ktoré svoje rozhodnutia opiera a v extrémnom nesúlade je aj jej interpretácia právnymi predpisov.

12. Tiež jej vytkol, že sa síce odvoláva na ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, že obdobie služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok v zmysle týchto ustanovení nie je obdobím dôchodkového poistenia, preto ho pre nárok na starobný dôchodok nemožno hodnotiť. Tento záver nie je správny, z citovaných ustanovení ani nevyplýva, žalovaná pri ich aplikácii neberie do úvahy celé ich znenie a judikatúrou NS SR ustálený výklad, napr. v rozsudku sp.zn. 7So/138/2011, podľa ktorého „poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 ZSP, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby

služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok. V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.“

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 13.07.2020 žiadala žalobu ako nedôvodnú, podľa ust. § 190 SSP zamietnuť. Zopakovala závery z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia a konštatovala, že sa pridrižiava právneho posúdenia nároku žalobcu na starobný dôchodok v napadnutom rozhodnutí zo dňa 03.06.2020. Uviedla, že podľa preukázaného skutkového stavu žalobca v období od 01.09.1975 do 31.12.2003 vykonával štátnu službu colníka, zhodnotenú mu pre nárok na výsluhový dôchodok, priznaný mu od 01.01.2004 (v rozsahu 28 rokov a 122 dní). Z dôvodu, že získal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zák.č. 328/2002 Z.z. a v súlade s ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, nebolo možné túto dobu zhodnotiť aj na nárok na starobný dôchodok. K námietke žalobcu o nerešpektovaní rozhodovacej praxe súdov poznamenala, že právny názor uvedený v predmetných rozsudkoch NS SR nebol doposiaľ zovšeobecnený a nejde o prezentovanú rozhodovaciu prax NS SR v skutkovo i právne porovnateľných veciach, ktorá by sa ustálila po určitú dobu. Sociálna poisťovňa zosúladiť svoju aplikačnú prax so zovšeobecneným názorom NS SR tak, že pre posúdenie dôchodkových nárokov zohľadňuje aj dobu služby zaradenú do zvýhodnenej I. resp. II. kategórie funkcií a následne sumu dôchodku určuje aj v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č.128. Nakoľko však žalobca službu colníka nevykonával vo zvýhodnenej kategórii funkcií, nie sú splnené podmienky na zníženie dôchodkového veku podľa ust. § 174 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, a preto nie je možné posudzovať jeho nárok na starobný podľa zovšeobecneného právneho názoru NS SR.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

14. Správny súd preskúmal odvolanie žalobcu, rozhodnutie žalovanej ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne-ústredie, vrátane postupu orgánu verejnej správy a to v celom rozsahu (§ 203 ods. 2 SSP), ale aj nad rozsah žalobných dôvodov, keďže sa jedná o správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle ust. § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d/ SSP. V rámci súdneho prieskumu sa oboznámil s podaniami účastníkov konania, obsahom pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, alebo nedostatok dôvodov. Rozhodnutie žalovanej preto podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c/ SSP a aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy v zmysle ust. § 191 ods. 3 SSP zrušil podľa ust. § 191 ods. 4 prvá veta SSP. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 107 ods. 2 SSP, nakoľko nezistil žiaden z dôvodov podľa ust. § 107 ods. 1 písm. a/ až e/ SSP, pre ktoré by bolo nutné pojednávanie nariadiť a s takýmto postupom súdu dali súhlas aj účastníci konania. V súlade s ust. § 137 ods. 4 SSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu.

15. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1, 2 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

17. V rámci súdneho prieskumu sa správny súd oboznámil s podaniami účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu, najmä s napadnutými rozhodnutiami, oznámením údajov Finančného riaditeľstva SR, Banská Bystrica zo dňa 03.12.2019 č. 656895/2019 na účely konania o dôchodkovej dávke - priznanie výsluhového dôchodku od 01.01.2004, podľa zák.č. 328/2002 Z.z., z

ktorého vyplýva, že na nárok na dávku výsluhového dôchodku mu bola zhodnotená doba služobného pomeru colníka od 01.09.1975 do 31.12.2003 v rozsahu 28 rokov a 122 dní, ktorá nebola zaradená v rezortných zoznamoch v I. ani v II. pracovnej kategórii. Oboznámil sa aj s príslušnou judikatúrou NS SR, napr. rozhodnutiami uverejnenými v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod Rč. 55/2011, Rč. 53/2011 (sp.zn. 9So 62/2009), sp. zn.7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012 publikovaným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 6/2013 (pod Rč. 83/2013) a ďalšími rozhodnutiami NS SR sp. zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 10So/59/2015 zo dňa 27.07.2016, sp.zn. 9So/154/2015 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/58/2015 zo dňa 23.02.2017, sp.zn. 9So/46/2015 zo dňa 25.01.2017, sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7So/16/2016 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/19/2016 zo dňa 04.07.2017, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019 a sp.zn. 1So/2/2015 zo dňa 24.08.2016 v súvislosti s čl. 39 Ústavy SR. Tiež sa oboznámil s rozsudkami krajských súdov v obdobnej veci, vychádzajúcimi z ustálenej rozhodovacej praxe NS SR ako napr. s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 23Sd/13/2016 zo dňa 21.03.2016, s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8Sd/45/2015 zo dňa 26.01.2016, s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 20Sd/224/2014 zo dňa 18.02.2015 a s judikatúrou Ústavného súdu SR, napr. rozhodnutím ÚS SR I. ÚS 87/93, PL,ÚS 16/95 a ÚS SR II. ÚS 243/05.

18. Z administratívneho spisu vyplýva, že žiadosťou spísanou dňa 30.10.2019, s uplatnením nároku dňa 30.10.2019, požiadal žalobca z dôvodu dosiahnutia dôchodkového veku o starobný dôchodok odo dňa 22.05.2017. V žiadosti uviedol, že od 01.01.2004 je poberateľom výsluhového dôchodku, a dobu služby zhodnotenú pre výsluhový dôchodok má v období od 01.09.1975 do 31.12.2003, teda v rozsahu 28 rokov a 122 dní.

19. Správny súd zistil, že žalobcovi nebola pre priznanie nároku na starobný dôchodok podľa ZSP zhodnotená, resp. započítaná doba služobného pomeru colníka, v rozsahu 28 rokov a 122 dní (zaradená v III. kategórii), ktorá mu bola zhodnotená pre výsluhový príspevok/dôchodok, priznaný od 01.01.2004. Z osobného listu dôchodkového poistenia, ako prílohy právoplatného prvostupňového rozhodnutia zo dňa 30.12.2019 vyplýva, že Sociálna poisťovňa mu vylúčila, resp. do celkovej doby dôchodkového poistenia mu nezapočítala uvedenú dobu výkonu služby a nehodnotila ju pre nárok starobného dôchodku. Zhodnotila mu iba dobu štúdia v rozsahu 1 461 dní, t.j. 4 roky a 1 deň, získanú vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia ku dňu 22.05.2017, teda ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku 62 rokov a 76 dní, podľa ust. § 65 ods. 2 a § 65a ZSP. Z dôvodu nezapočítania obdobia dôchodkového poistenia výkonu služby, vrátane vojenskej, t.j. v rozsahu 28 rokov a 122 dní, žalobca potom nesplnil zákonnú (druhú) podmienku pre nárok na starobný dôchodok a to dobu dôchodkového poistenia najmenej 15 rokov (§ 65 ods.1 ZSP).

Relevantné ust. ZSP a právne predpisy

20. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z., tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchrannej služby, colníkov/ (ďalej len "policajti"), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len "profesionálny vojak"), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenc má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

23. Podľa § 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zák.č. 252/2012 Z.z. je dôchodkový vek 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v ods.4 až ods. 8, § 65a a § 274 neustanovuje inak.

24. Podľa § 65a ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. Od 1. januára 2017 dôchodkový vek v príslušnom kalendárnom roku je súčet dôchodkového veku v kalendárnom roku, ktorý predchádza príslušnému kalendárnomu roku a počtu dní, ktorý sa určí ako súčin čísla 365 a rozdielu priemernej strednej dĺžky života zistenej za prvé referenčné obdobie a priemernej strednej dĺžky života zistenej za druhé referenčné obdobie. Takto určený počet dní sa zaokrúhľuje na celé dni nadol.

25. Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajť, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 274 ods. 1 zákona 461/2003 Z.z. v znení zák.č. 140/2015 Z.z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.

27. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ČSSR bol ratifikovaný 11. januára 1990 a vyhlásený pod č. 416/1991 v Zbierke zákonov, pre ČSFR nadobudol platnosť 11. januára 1991), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

28. Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. V súvislosti s týmto ústavným právom súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 1So/2/2015 zo dňa 24.08.2016 v obdobnej veci, podľa ktorého primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

29. Spornou medzi účastníkmi bola otázka započítania resp. nezapočítania doby 28 rokov a 122 dní, zhodnotenej žalobcomi pre účely výsluhového dôchodku do obdobia dôchodkového poistenia na nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia, v zmysle ust. § 65 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

30. Pre zodpovedanie žalobných námietok, uvedených v správnej žalobe, sú podľa správneho súdu relevantné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, vydané v obdobných veciach, ktoré predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax a podľa ktorých správny súd pri preskúmaní tejto veci postupoval. Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia (zabezpečenia) vyplýva, že všeobecný a aj osobitný systém sociálneho poistenia sú pre dávky dôchodkového poistenia založené na hodnotení dôb poistenia (zamestnania/služby). Osobitný systém sociálneho poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, teda aj v civilnom zamestnaní. Obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, pre účely priznania ktorých sa hodnotí len doba služby poistenca, ale nehodnotí sa doba poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Poistenci osobitného systému sociálneho poistenia/zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení len v rozsahu, ktorý zodpovedá dobe poistenia v osobitnom systéme sociálneho poistenia, ale nie v časti, ktorá upravuje nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

31. Z právnej vety rozhodnutia NS SR sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2011, publikovaného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 6/2013 (R 83/2013) vyplýva, že priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (t.j. policajta, vojaka prípravnej služby a tiež colníka) bolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky starobného dôchodku. Z rozhodnutia NS SR, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 55/2011 vyplýva právny záver, že výsluhový dôchodok môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému dôchodkového poistenia. Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby hodnotené na účely výsluhového dôchodku. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných,

starobných a pozostalostných dávkach, a to v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, maximálne o sumu výsluhového dôchodku.

32. Pojmom „policajt“ sa podľa § 1 ods. 2 zák.č. 328/2002 Z.z. rozumie aj colník.

33. Označovanie použiteľnosti vyššie citovaných rozsudkov NS SR Sociálnou poisťovňou len u výsluhových dôchodcov so službou zaradenou do zvýhodnenej I. alebo II. kategórie, považuje správny súd za nesprávne a v rozpore s ustálenou judikatúrou. Je pravdou, že zásah do práv týchto výsluhových dôchodcov je výraznejší, preto NS SR konštatoval, že nároky týchto poistencov zo zaradenia služby do zvýhodnenej pracovnej kategórie (kategórie funkcií) musia byť zachované, keďže nie sú zohľadnené vo výsluhovom dôchodku, čo však nevylučuje záver, že u všetkých výsluhových dôchodcov, bez ohľadu na to, či ich služba bola alebo nebola zaradená do zvýhodnenej kategórie, dochádza k zásahu do ich práv, ak im nebola zohľadnená celá doba účasti na dôchodkovom poistení, tzn. v oboch systémoch. NS SR v rozsudku sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018 vyslovil: „Odporca (SP) nesprávne založil svoju argumentáciu na tvrdení, že keďže navrhovateľ nezískal dobu služby v I. kategórii funkcií v rozsahu, ktorý by zakladal nárok na zníženie dôchodkového veku, nemožno dobu služby hodnotiť vo všeobecnom systéme.“ „Pre správne posúdenie veci však nie je podstatné, či a akú dobu navrhovateľ získal v I. alebo II. pracovnej kategórii (kategórii funkcií).“ Tiež v rozsudku sp.zn. 10So 59/2015 zo dňa 27.07.2016 uviedol: „...Najvyšší súd Slovenskej republiky už prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti (napríklad rozsudok sp. zn. 9So/214/2008 zo dňa 28.10.2009) zdôraznil, že nielen správny orgán v ďalšej svojej rozhodovacej činnosti, ale aj prvostupňový správny súd pri súdnom prieskume napadnutých rozhodnutí správnych orgánov je zaťažený povinnosťou zohľadniť právne názory vyslovené najvyšším súdom v jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti a ktoré sú mu nepochybne známe, či už z iniciatívy účastníkov alebo ako oficiality jeho činnosti (§ 121 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), nakoľko tieto sú v zmysle čl.1 ods.1 Ústavy SR, analogicky § 250j ods. 7 O.s.p., záväzné nielen pre jeho adresáta, t.j. pre správny orgán, ale aj pre konajúci krajský súd.“

34. Pre posúdenie zhodnotenia resp. nezhodnotenia doby služby žalobcu do celkového obdobia dôchodkového poistenia, tzn. aj pre nárok na starobný dôchodok podľa ZSP, žalovaná vzhľadom k tomu, že funkcia colníka nebola zaradená v zvýhodnenej kategórii funkcií (I., II.) a nie sú splnené podmienky na zníženie dôchodkového veku žalobcu, nesprávne aplikovala ust. § 274 ods. 1 ZSP a následne z tejto okolnosti nesprávne vyvodila, že to pri hodnotení doby služby colníka, zaradenej v III. pracovnej kategórii, tvorí pre určenie sumy starobného dôchodku prekážku postupu podľa ustálenej judikatúry a aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. S poukazom na ustálenú judikatúru NS SR zdôraznila, že nároky poistencov vyplývajúce zo zaradenia doby služby do I. a II. kategórie funkcií sa musia podľa ust. § 274 ZSP zachovať na nárok a určenie sumy starobného dôchodku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, aj keď títo poistenci za dobu služby získali dávky v osobitnom systéme sociálneho poistenia, pretože v sume výsluhového dôchodku neboli zohľadnené. Takáto vzájomná podmienenosť výkonu služby v I. a II. kategórii funkcií a zachovania nároku a na určenie sumy starobného dôchodku nevyplýva z ust. § 274 ZSP, nie je obsiahnutá ani v inom zákonom ustanovení ZSP a nevyplýva ani z ustálenej judikatúry a rozhodnutí NS SR, ani tých na ktoré žalovaná v napadnutom rozhodnutí poukázala.

35. Ustanovenie § 274 ods. 1 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zák.č. 140/2015 Z.z., podľa ktorého „nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú,“ sa viaže k ust. § 65 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení zák.č. 252/2012 Z.z., ktorý upravuje dôchodkový vek poistenca na 62 rokov, ak tento zákon v ods. 4 až 8, § 65a a § 274 neustanovuje inak. Podstatným je práve to inak, pretože ust. § 274 ZSP sa vzťahuje na úpravu dôchodkového veku inak, teda na zníženie dôchodkového veku, vzhľadom na zachovanie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie. Táto úprava neznamena takú aplikáciu ako si ju vysvetlila žalovaná, tzn. iné posudzovanie nároku a určenie sumy starobného dôchodku u výsluhových dôchodcov, ktorí majú službu zaradenú v I. resp. II. kategórii funkcií a ktorým sa pre nárok na starobný dôchodok zhodnocuje aj doba služby, pretože v sume výsluhového dôchodku nemali tieto „nároky“ zhodnotené a ostatným výsluhovým dôchodcom dobu služby ako obdobie dôchodkového poistenia pre nárok na starobný dôchodok podľa ZSP nezhodnocuje.

36. NS SR aj v jednom z novších rozsudkov, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019, poukázal na nesprávnosť postupu žalovanej a záväznosť judikatúry predchádzajúcej vydaniu tohto rozsudku aj pre ňu, vzťahujúcej sa na všetkých výsluhových dôchodcov bez rozdielu. Z ustálenej judikatúry NS SR

(napr. sp. zn. 10So/59/2014) vyplýva, že poberatelia výsluhových dôchodkov majú nárok na starobný dôchodok i zo všeobecného systému dôchodkového poistenia, s prihliadnutím na dobu dôchodkového poistenia získanú v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok za súčasnej aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Tiež v rozsudku sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018 NS SR vyslovil: „Daná judikatúra NS SR nie je viazaná len na prípady, kedy policajti a vojaci získali zamestnanie/dobu služby v I., II. kategórii funkcií v rozsahu odôvodňujúcom zníženie dôchodkového veku. Vyplýva z nej vo všeobecnosti nárok poberateľa výsluhového dôchodku aj na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho krátenie v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 aj od dovŕšenia dôchodkového veku, podľa § 65 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z.“

37. Z ustálenej judikatúry NS SR teda vyplýva, že pre posúdenie nároku poistenca na starobný dôchodok a určenie jeho výšky je potrebné zohľadniť celé obdobie jeho dôchodkového poistenia a zárobky, ktoré v rozhodujúcom období dosiahol a v prípade, že je poberateľom výsluhovej dávky z osobitného systému sociálneho poistenia, ktorá po dovŕšení dôchodkového veku plní funkciu starobného dôchodku primerane k dobe dôchodkového poistenia, získanej v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia, je potrebné takto určenú teoretickú sumu starobného dôchodku krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Nezáiskanie obdobia dôchodkového poistenia v rozsahu zakladajúcom nárok na zníženie dôchodkového veku (I., II. kategória) nemá žiaden vplyv na zistenie celkového obdobia dôchodkového poistenia poistenca. Žalobca v žiadosti o starobný dôchodok neuviedol nárok na zníženie dôchodkového veku, žiadosť podal dňa 30.10.2019 po dovŕšení riadneho dôchodkového veku.

38. Možno teda skonštatovať, že výklad a aplikácia ust. § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z., z čoho vyplynula aj nesprávna úvaha a záver žalovanej, že doba poistenia získaná v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia nebude žalobcovi na účely starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z.z., t.j. zo všeobecného systému sociálneho poistenia zhodnotená, je nesprávny. Žalovaná opomenula vziať do úvahy poslednú vetu ust. § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 ZSP - „a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu,“ nakoľko žalobca nemá priznaný žiaden z druhov invalidného dôchodku, uvedených v citovaných ustanoveniach. Ich výkladom vo vyššie opísaných súvislostiach dospel Najvyšší súd SR opakovane k záveru (ktorý bol zovšeobecnený zverejnením v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. R55/2011), že priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevyklučuje, aby obdobie výkonu štátnej služby (vojaka z povolania, aj colníka) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie vzniku nároku poistenca na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení a určenie jeho výšky.

39. Správny súd zdôrazňuje, že zo záverov citovaných rozhodnutí NS SR, na čo poukázal aj žalobca, vyplýva, že pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa ust. § 65 ZSP, mala Sociálna poisťovňa zhodnotiť žalobcovi celú dobu jeho dôchodkového poistenia, teda obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom, aj v osobitnom systéme sociálneho poistenia a z takto zistenej doby dôchodkového poistenia mala posúdiť nárok na starobný dôchodok a následne po vzniku nároku vypočítať teoretickú výšku starobného dôchodku, ktorá by mu patrila po zhodnotení celej doby dôchodkového poistenia v osobitnom aj všeobecnom systéme. Od takto určenej sumy starobného dôchodku mala podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 odpočítať sumu starobného dôchodku, ktorá by žalobcovi patrila len za obdobie dôchodkového poistenia získané výkonom služby, za ktorý mu bola poskytnutá dávka výsluhového zabezpečenia, pretože po dovŕšení dôchodkového veku plní dávka výsluhového zabezpečenia funkciu starobného dôchodku vo výške, ktorá zodpovedá už zhodnotenej dobe dôchodkového poistenia pre účely priznania výsluhovej dávky. Nárok na starobný dôchodok by mu potom vznikol vo výške zistenej rozdielom súm medzi teoretickou výškou starobného dôchodku, na ktorú by mu vznikol nárok v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme a výškou dôchodku, ktorá by zodpovedala obdobiu, ktoré bolo zohľadnené pre účely priznania výsluhovej dávky. Najviac sa určená teoretická výška starobného dôchodku kráti vo výške výsluhovej dávky.

40. Pokiaľ Sociálna poisťovňa vo veci postupovala tak, že pre účely rozhodnutia o nároku žalobcu na starobný dôchodok a jeho výške podľa zákona o sociálnom poistení, absolútne vylúčila hodnotenie doby jeho poistenia, ktoré získal v osobitnom systéme sociálneho poistenia/zabezpečenia, malo rozhodnutie za následok, že mu nebolo zachované jeho ústavné právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. také, ktoré zohľadňuje celé obdobie jeho dôchodkového

poistenia i zárobky dosiahnuté v rozhodujúcom období tak, ako je tomu u ktoréhokoľvek iného poistenca, ktorý dovŕšil dôchodkový vek a obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia.

41. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že na účely nároku žalobcu na starobný dôchodok a určenie jeho sumy je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby vrátane vymeriavacích základov, získané a hodnotené pre účely priznania výsluhovej dávky a až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno jeho sumu krátiť najviac o sumu výsluhovej dávky podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

42. Vzhľadom k uvedenému správny súd dospel k záveru, že Sociálna poisťovňa nepostupovala správne a v súlade so zákonom a ustálenou judikatúrou NS SR, ak pre účely nároku na starobný dôchodok vylúčila žalobcovi obdobie dôchodkového poistenia získané v osobitnom systéme sociálneho poistenia, t.j. 28 rokov a 122 dní štátnej služby colníka, vrátane základnej vojenskej služby. Týmto postupom mu tak odňala jeho dôchodkový nárok vyplývajúci zo získaného obdobia dôchodkového poistenia (4 roky a 1 deň) vo všeobecnom systéme. Žalobou napadnuté rozhodnutie zo dňa 03.06.2020 vrátane prvostupňového zo dňa 30.12.2019 tak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto ich správny súd zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie, ktorý opätovne posúdi a zistí celkovú dobu dôchodkového poistenia žalobcu pre účely nároku na starobný dôchodok a pre zachovanie jeho dôchodkového nároku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, mu zohľadní celé získané obdobie dôchodkového poistenia v oboch systémoch sociálneho poistenia. Bude vychádzať z právneho názoru súdu vyjadreného v tomto rozhodnutí, ktorý je založený na ustálenej judikatúre NS SR, napr. na názore vyjadrenom v rozsudku sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012 publikovanom v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 6/2013 (R 83/2013) v ktorom NS uviedol:..."Odvolací súd dokonca zastáva názor, že vtedy, ak by navrhovateľ aj nespĺnil podmienku získania viac ako 10 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by potrebnú dobu po zhodnotení poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia vo svojom poisťovnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi po zohľadnení aj nižšej doby poistenia vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme."

43. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ust. § 167 ods.1 SSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, t.j. v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti uznesenia, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP). Prípadne podaná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu (§ 443 ods. 1 SSP). Podáva sa krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (z kasačnej sťažnosti musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísaná a datovaná; kasačnú sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) označiť napádané rozhodnutie, údaj, kedy napádané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej

veci sa už skôr začalo konanie, e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 SSP).